

Dit nummer is de voltooiing van 6 jaar MemoRad, waarin het tijdschrift vorm heeft gekregen. In die zes jaar is de radiologie weer fors in beweging geweest. De digitale radiologieafdeling is in deze periode van een te verwezenlijken luchtspiegeling op veel plaatsen tot realiteit gemaakt. De eerste experimenten hebben duidelijk gemaakt dat digitaliseren meer vergde dan op het eerste gezicht werd gedacht. Om slechts enkele aspecten te noemen: er moest een koppeling tot stand worden gebracht met alle radiologische apparatuur – wat ook zonder haperen moest werken; en om handig en efficiënt te werken was het van belang dat de te verrichten onderzoeken als worklist konden worden aangeleverd. We hebben hier in MemoRad over mogen lezen, waarbij leden-gebruikers/pioniers ons op de hoogte brachten van hun ervaringen. Eerst in kleinere ziekenhuizen, maar nu ook in grote is digitalisering een geaccepteerd concept. De rol van het web voor het versturen van beelden in het ziekenhuis was nieuw en bleek een eigen radiologienetwerk voor het doorzenden van beelden overbodig te maken, mits de bandbreedte van het systeem voldoende groot was.

Dat gegeven, netwerkvang en schaalbaarheid, is steeds een belangrijk onderwerp geweest en vormt op de achtergrond een hoofdthema van de digitalisering: de vergroting van de capaciteit van hardwarecomponenten zoals we die mee hebben kunnen maken – de pc uit de jaren tachtig met 20 Mb geheugen, nu is 20 Gb niets meer en 1Gb een standaardprocessorsnelheid –, heeft ook de droom van het fotoloze ziekenhuis waargemaakt. Het is alles welbeschouwd toch nog heel snel gegaan.

Deze snelle ontwikkeling valt samen met het volwassen worden van internet. Een onderzoek in de VS dit jaar gaf aan dat 75% van de radiologen een internetverbinding heeft met e-mailadres. Metingen van eerdere jaren werden weliswaar niet vermeld, maar e.e.a. toont aan dat thans de grote meerderheid van de radiologen niet meer zonder het net kan.

Zijn we er nu ook al in gevangen? Of gaan we gevangen worden in het net?

Ik zelf denk van niet, maar er zijn toch zeer gevaarlijke ontwikkelingen. Immers, de Big Brother uit Seattle laat zich eerst bellen alvorens de brave gebruiker kan werken met XP.

Gelukkig vernam ik dat ook dit systeem door little brothers weer gekraakt is. Er zijn nog grenzen aan de afdichting van het grote net.

Voor gebruik van apparatuur in ziekenhuizen hoeven we ons geen illusies te maken: hier is de licentie-policy reeds standaard. Echter, we kunnen onze providers nog ruim kiezen. Deze keus zorgt voor betere bescherming van de kwaliteit, omdat concurrerende firma's elkaar scherp houden. Laten we hopen dat dit in de geglobaliseerde medisch-technologische omgeving ook zo blijft. Immers, steeds meer spelers raken hun onafhankelijkheid kwijt en gaan deel uitmaken van grotere bedrijven. Dit leidt ten slotte tot verdeling van de markt tussen slechts enkele grote partijen. Dit is alleen al herkenbaar door de standoppervlaktes op de RSNA te bezien. Al met al zijn de ontwikkelingen fors, zelfs als een periode van ongeveer zes jaar wordt bezien.

In dezelfde periode heeft de spiraal-CT een nieuwe jeugd gekregen, en met glans zorgt de multidetector array scanner voor snelle krachtige beeldinformatie, die met de computer voor het eerst echt 3D real-time kan functioneren. We slaan weer een nieuw hoofdstuk open van de

ontwikkeling van de beeldvormende diagnostiek. De vraag naar beeldvorming zal hiermee niet minder worden; door het succes van de techniek komt een nieuwe vraag voor bestaande zorgvormen op ons af, en er komen meer mogelijkheden voor screening – bijvoorbeeld de virtuele coloscopie, waarvan de resultaten nu al zeer goed te noemen zijn en waarvan met de komst van nieuwe generaties multirow-scanners nog zeer veel te verwachten valt.

Ook hier heeft uw MemoRad over kunnen berichten, getuige ook bijdragen in dit nummer.

In dezelfde periode zijn de meeste radiologen gewend geraakt aan het gedrukte MemoRad, dat nu een digitale partner in de nieuwsvoorziening heeft in NetRad. Meer en meer komt berichtgeving voor radiologen op het net, dat actueler kan blijven en ook voor een belangrijk deel de in MemoRad gepubliceerde stukken overneemt. Kortom, naast de digitale radiologieafdeling komt steeds meer het digitale tijdperk naderbij voor berichtgeving in de radiologie.

Deze ontwikkeling zal doorgaan, waarbij de betekenis van de beide spreekbuizen naar de leden zich in goede harmonie kan ontwikkelen. Te verwachten is een MemoRad dat meer achtergrondinformatie geeft en een NetRad dat meer op actualiteit is gericht. De mate van gebruik van deze twee informatiebronnen zal medebepalend zijn voor hun toekomstige rol.

Hierin heeft u als lezer uw rol en invloed, die ons kunnen helpen het gewenste aanbod te verstrekken.

Over de mensen in de Radiologie en de daarmee gepaard gaande grotere evenementen wil MemoRad u ook goed informeren; het blijven uiteindelijk toch de mensen die het hem doen. Want als die mensen er niet zijn, of als de bureauondersteuning niet goed gaat? Het eerste is een toenemend probleem; hier mogen de leden eens in de spiegel kijken. Verenigingsleven bloeit op veel plaatsen minder dan voorheen: het ik-tijdperk betekent ook dat we het werk graag aan anderen overlaten. Daarnaast moet alles ook financieel voordelig zijn, lijkt het wel. Wie de schoen past, trekke hem aan...

Maar dit terzijde; graag attendeer ik u op de afscheidsrede van onze ex-voorzitter, uitgesproken bij de wisseling op de laatste ledenvergadering. Ik wens u veel leesplezier en dank de auteurs ook hier voor hun bijdragen.

L. Meiss

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.